

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 30. Nicolai Legati molimina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

ci posset. Secunda Epistola Bulla est, Sæcul XIII. A.C. 1213.
 qua Donatio Regnorum Angliæ & Hiberniæ solemnibus formulis acceptatur. In aliis literis Papa Nicolao Legato in mandatis dat; soluto Interdicto, diligenter curet, ut premantur & comburantur omnes Epistolæ Papales, quæ adversus Joannem Regem fuerant scriptæ, ut in Franciam, Angliam, & alias Regiones spargerentur, nisi de pace ineunda consentiret. Hinc etiam sine dubio hæ literæ in collectione Epistolarum Innocentii III. non occurrunt.

ep. 131.

133.

§. XXX.

Nicolai Legati molimina.

Inter Epistolas, a Legatis Joannis Regis Nicolao, Sacræ Sedis Legato, redditas, invenitur aliqua, qua Ecclesiis Cathedralibus, & Abbatibus, tunc in Anglia vacantibus, providere a Pontifice jubebatur, videlicet curare, ut Clerici Episcopatu digni, viris prudentibus ad consilium adhibitis, & consentiente Rege, eligerentur. Potestatem etiam tribuebat Papa, eos, qui obsisterent, Censuris Ecclesiasticis reprimendi. Itaque Nicolaus, his mandatis munitus, contempta Archiepiscopi & aliorum Episcoporum admonitione, cum Clericis & præfectis Regiis ad Ecclesias vacantes se contulit, virosque, quibus ferendo oneri

Y 2

ri

Sæcul. XIII. ri sacerdotali impares humeri erant, pro
 A.C. 1214. veteri in Anglia abusu, ordinavit. Cum-
 que aliqui, se manifeste læsos conquesti,
 ad Papam appellarent, hos ille, ab offi-
 ciis suis suspensos, & adempta potestate
 vel obolum ex suis redditibus ad sumtus,
 longæ profectio[n]i necessarios, impen-
 dendi, Romam misit. Præterea Cleri-
 cis suis, sine Patronorum consensu, Be-
 neficia, quibus animarum cura annexa,
 contulit; quamobrem multi in hunc Le-
 gatum maledice invehebantur.

Cardinali quoque, Stephano Lang-
 tonio Archiepiscopo Cantuariensi, ista
 æquo animo ferenda non videbantur.
 Unde post octavam Epiphaniæ, anno
 Christi millesimo ducentesimo decimo
 quarto, cum suis Suffraganeis, in loco
 qui *Dunestaplia* dicebatur, celebrato
 Concilio, postquam mature deliberatum,
 ad Legatum duos misit Clericos, qui, in-
 terposita Appellatione, suo nomine pro-
 hiberent, ne læsa Dignitate Archiepisco-
 pi, ad quem dispositio Ecclesiarum in
 sua Diœcesi de Jure spectaret, Prælatos
 in Ecclesiis vacantibus instituere præsu-
 meret. Legatus autem Appellationi
 non acquiescens, consentiente Rege,
 Pandolphum ad Curiam Romanam mi-
 sit, ut consiliis Archiepiscopi adversare-
 tur. Quo cum ille pervenisset, famam
 Archiepiscopi Cantuariensis in conspe-
 ctu

Math. Par.
 1214.
 to. II. Conc.
 p. 402.

ctu Summi Pontificis non mediocriter ^{Sæcul. XIII.}
 denigravit, objiciens Archiepiscopo & ^{A. C. 1214.}
 Episcopis Angliæ, quod in exactione &
 restitutione sibi ablatorum, tempore In-
 terdicti, nimio rigore & avaritia labora-
 rent, quodque ipsum Regem & Regni
 libertatem plus æquo deprimerent. Con-
 tra summis præconiis Joannem Regem
 extulit, asserens, se Regem tam humi-
 lem tamquam modestum eatenus nun-
 quam vidisse. His laudibus ei Pontifi-
 cis gratiam conciliavit. Cumque Ma-
 gister Simon Langtonius, Archiepiscopi
 frater, Pandolpho, de Rege tam magni-
 fice coram Papa loquenti, obstreperet,
 rejectus est. Usque adeo nempe Rex
 Angliæ Regnum suum Sacræ Sedi do-
 nans & subjiciens Papæ animum demul-
 serat.

§. XXXI.

Pelagius, Legatus in Romania.

Ab obitu Cardinalis S. Susannæ, nullus
 Sacræ Sedis Legatus in Romania
 versabatur. Nam Maximus Notarius,
 quem Papa illuc destinaverat, interim sua
 mandata executurum, Venetiis hæserat.
 Quare anno millesimo ducentesimo de-
 cimo tertio Innocentius Papa, Pelagium
 Cardinalem, Episcopum Albanensem,
 auctoritate Legati præditum, Constan-
 tinopolim misit, cum literis, quibus eum